

Benvolgudes famílies,

tot i que he estat poc temps a l'escola, comparat amb les meves companyes, m'he sentit tant a gust, tant bé, tant acceptada que m'ha donat la sensació que ha estat una escola vital en la meva carrera professional.

La importància de la feina no està en la quantitat de temps que has estat en un lloc, sinó en la qualitat, i la qualitat ha estat molt gran.

M'he sentit molt recolzada , molt respectada. Tot el que he intentat ensenyar als nens, també ho he rebut dels meus alumnes i dels pares.

Jo no sols he ensenyat sinó que he après del tracte humà que m'ha donat l'escola, els companys, les famílies i els alumnes.

He tingut grans aliats: l'amor, la creativitat, el respecte, la curiositat, el somriure i sobretot el suport dels pares en confiar-me una part de l'educació dels seus fills. A tots ells vull donar les gràcies. No son unes gràcies per compromís, sinó unes gràcies que arrenquen des de dins del cor

Permeteu-me un record molt carinyós als meus alumnes de 3r:Joan A., Matylda, Izan, Ainhoa, Zaynab, Ingrid, Núria, Aarón, Celia, Judith, Marian, Alba, Joan P. David, Queralt, Oleguer i Aitor. Aquest record el faig extensible a tots els alumnes que al llarg d'aquests 40 anys he ensenyat i a tots els meus antics companys d'escola també.

Estimats alumnes, espero i desitjo que tot us vagi molt bé, que no us desanimeu en les dificultats. Vosaltres us convertireu en els veritables protagonistes del vostre futur. El que és essencial és que sigueu unes persones amb valors i principis, que aconseguiu un bon

nivell d'autonomia, responsabilitat i respecte cap els altres. Perquè la vida us examinarà com a persones, molt més que per la vostra brillant trajectòria acadèmica.

Gràcies per tot l'amor que m'heu donat. Conserveu sempre aquesta espontaneïtat i dolcesa i no deixeu de gaudir del present amb els amics i també amb la família.

Me'n vaig amb una llàgrima als ulls però amb un somriure als llavis perquè la felicitat que he trobat aquests darrers anys de la meva vida professional ha estat molt gran també.

Per tant, una llàgrima als ulls perquè deixo la meva feina, la que estimo, i un somriure perquè me'n vaig feliç.

Oblidar-vos seria una tasca completament impossible. Rebeu una abraçada i un petó tan grans que ben just si caben a tota l'escola.

Montse Esteve

Juny del 2108